Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (štvrtá komora)

zo 17. decembra 2015 *

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Obchodná politika — Dumping — Znovu nenaplniteľné plynové kamienkové vreckové zapaľovače — Nariadenie (ES) č. 1225/2009 — Článok 11 ods. 2 — Uplynutie — Článok 13 — Obchádzanie — Vykonávacie nariadenie (EÚ) č. 260/2013 — Platnosť — Rozšírenie antidumpingových ciel k dátumu, keď nariadenie, ktorým sa zaviedli, už nebolo platné — Zmena v štruktúre obchodu“

Vo veci C-371/14,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ, podaný rozhodnutím Finanzgericht Hamburg (Finančný súd Hamburg, Nemecko) zo 17. júna 2014 a doručený Súdnemu dvoru 1. augusta 2014, ktorý súvisí s konaním:

APEX GmbH Internationale Spedition

proti

Hauptzollamt Hamburg-Stadt,

SÚDNY DVOR (štvrtá komora),

v zložení: predseda tretej komory L. Bay Larsen, vykonávajúci funkciu predsedu štvrtej komory, sudcovia J. Malenovský, M. Safjan, A. Prechal a K. Jürimäe (spravodajkyňa),

generálny advokát: Y. Bot,

tajomník: I. Illéssy, referent,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 2. júla 2015,

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

— APEX GmbH Internationale Spedition, v zastúpení: M. Hackert, Rechtsanwalt, a R. Etehad,

— Rada Európskej únie, v zastúpení: S. Boelaert, splnomocnená zástupkyňa, za právnej pomoci pôvodne D. Geradin a N. Tuominen, neskôr N. Tuominen, avocats,

— Európska komisia, v zastúpení: F. Erlbacher, T. Maxian Rusche a A. Stobiecka-Kuik, splnomocnení zástupcovia,

po vypočutí návrhov generálneho advokáta na pojednávaní 16. júla 2015,

* Jazyk konania: nemčina.

vyhlásil tento

Rozsudok

1 Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka platnosti vykonávacieho nariadenia Rady (EÚ) č. 260/2013 z 18. marca 2013, ktorým sa konečné antidumpingové clo uložené nariadením (ES) č. 1458/2007 na dovoz znovu nenaplniteľných plynových kamienkových vreckových zapaľovačov s pôvodom v Čínskej ľudovej republike rozširuje na dovoz znovu nenaplniteľných plynových kamienkových vreckových zapaľovačov odosielaných z Vietnamskej socialistickej republiky, bez ohľadu na to, či majú vo Vietnamskej socialistickej republike deklarovaný pôvod (Ú. v EÚ L 82, s. 10; ďalej len „sporné nariadenie“).

2 Tento návrh bol podaný v rámci sporu medzi APEX GmbH Internationale Spedition (ďalej len „APEX“) a Hauptzollamt Hamburg-Stadt (Hlavný colný úrad Hamburg-mesto, Nemecko), ktorý sa týka rozhodnutia uvedeného colného orgánu uložiť spoločnosti APEX zaplatenie antidumpingového cla.

Právny rámec

Nariadenie (ES) č. 1225/2009

3 Ustanovenia upravujúce uplatňovanie antidumpingových opatrení zo strany Európskej únie účinné v čase vzniku skutkových okolností veci samej sa uvádzali v nariadení Rady (ES) č. 1225/2009 z 30. novembra 2009, o ochrane pred dumpingovými dovozmi z krajín, ktoré nie sú členmi Európskeho spoločenstva (Ú. v. EÚ L 343, s. 51), v jeho pôvodnom znení, ako aj v znení vyplývajúcom z nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 765/2012 z 13. júna 2012 (Ú. v. EÚ L 237, s. 1, ďalej len „základné nariadenie“).

4 Podľa znenia odôvodnenia 19 základného nariadenia:

„…je potrebné, aby právne predpisy Spoločenstva obsahovali ustanovenia s cieľom riešenia postupov, vrátane len montáže tovaru v Spoločenstve alebo tretej krajine, ktorých cieľom je obchádzať antidumpingové opatrenia.“

5 Článok 10 tohto nariadenia s názvom „Retroaktivita“ v odseku 1 stanovuje:

„Dočasné opatrenia a konečné antidumpingové clo sa použijú len na výrobky, ktoré vstupujú do voľného obehu po období, kedy nadobudne účinnosť rozhodnutie prijaté podľa článkov 7 ods. 1 alebo 9 ods. 4, okrem výnimiek, ktoré sú ustanovené v tomto nariadení.“

6 Článok 11 ods. 2 prvý pododsek uvedeného nariadenia stanovuje:

„Konečné antidumpingové opatrenie vyprší päť rokov od jeho uloženia alebo päť rokov od ukončenia najnovšieho preskúmania, ktoré sa týkalo tak dumpingu, ako aj ujmy, pokiaľ nie je v rámci preskúmania stanovené, že uplynutie platnosti by pravdepodobne viedlo k pokračovaniu alebo opakovanému výskytu dumpingu a ujmy. Takéto preskúmanie uplynutia platnosti sa iniciuje z podnetu Komisie alebo na žiadosť výrobcov Spoločenstva, alebo v ich mene a príslušné opatrenia zostanú v platnosti až do výsledku takéhoto preskúmania.“

7 Článok 13 toho istého nariadenia s nadpisom „Obchádzanie“ je formulovaný takto:

„1. Antidumpingové clo uložené podľa tohto nariadenia možno rozšíriť na dovozy podobných výrobkov, tiež mierne upravených, z tretích krajín; alebo dovozy mierne upravených podobných výrobkov z krajiny, ktorá podlieha opatreniam; alebo ich častí, keď dochádza k obchádzaniu platných opatrení. Antidumpingové clo, ktoré nepresahuje zvyšné antidumpingové clo uložené v súlade s článkom 9 odsek 5 možno rozšíriť na dovozy zo spoločností, ktoré čerpajú výhody z individuálnych ciel v krajinách, ktoré podliehajú opatreniam, keď dochádza k obchádzaniu platných opatrení. Pod obchádzaním sa rozumie zmena v štruktúre obchodu medzi tretími krajinami a Spoločenstvom, alebo medzi jednotlivými spoločnosťami tejto krajiny podliehajúcej opatreniam a Spoločenstvom, ktorá vychádza z praxe, procesu alebo činnosti, pre ktorú neexistuje iná dostatočne náležitá príčina alebo iné ekonomické opodstatnenie okrem uloženia cla, a keď sú k dispozícii dôkazy o ujme alebo o oslabovaní nápravných účinkov cla v súvislosti s cenami a/alebo množstvami podobného výrobku, a keď sú k dispozícii dôkazy o dumpingu vo vzťahu k predtým stanoveným normálnym hodnotám pre podobné výrobky, ak je to potrebné v súlade s ustanoveniami článku 2.

Prax, postup alebo činnosť uvedené v prvom pododseku, okrem iného, zahŕňajú tiež mierne upravenie daného výrobku, aby tak patril pod kódy colného sadzobníka, ktoré normálne nepodliehajú opatreniam za predpokladu, že úpravou nedôjde k zmene jeho podstatných vlastností; zasielanie výrobku, podliehajúceho opatreniam cez tretie krajiny; reorganizáciu vývozcami alebo výrobcami ich predajných štruktúr alebo kanálov v krajine, ktorá podlieha opatreniam, aby napokon mali svoje výrobky vyvezené do Spoločenstva prostredníctvom výrobcov, ktorí čerpajú výhody z jednotlivých colných sadzieb, ktoré sú nižšie ako sadzby uplatňované na výrobky výrobcov; a skladanie súčastí prostredníctvom montáže v Spoločenstve alebo tretej krajine, za okolností uvedených v odseku 2.

2. Montážna činnosť v Spoločenstve alebo v tretej krajine sa považuje za obchádzanie platných opatrení, ak:

a) sa táto činnosť začala alebo podstatne vzrástla od začatia antidumpingového zisťovania alebo tesne pred jeho začatím a príslušné diely pochádzajú z krajiny, na ktorú sa vzťahujú opatrenia; a

…

c) nápravné účinky cla sú vážne oslabené z hľadiska cien a/alebo množstiev podobného zmontovaného výrobku a existujú dôkazy o dumpingu vo vzťahu k predtým stanoveným normálnym hodnotám na takéto alebo podobné výrobky.

3. V zmysle tohto článku sa zisťovania začnú na základe podnetu Komisie alebo na základe žiadosti niektorého členského štátu alebo ktorejkoľvek zainteresovanej strany, na základe dostatočných dôkazov, ktoré sa vzťahujú na faktory ustanovené v odseku 1. Začatie zisťovania sa uskutoční po konzultáci[i] s poradným výborom prostredníctvom nariadenia Komisie, ktoré môže tiež nariadiť colným orgánom, aby dovozy podrobili registrácii v súlade s článkom 14 odsek 5, alebo aby požadovali záruky. Zisťovania vykonáva Komisia, ktorej môžu pomáhať colné orgány, a ukončia sa do deviatich mesiacov. Ak skutočnosti, tak ako boli s konečnou platnosťou stanovené, opodstatňujú rozšírenie opatrení, toto rozšírenie vykoná Rada, konajúc na návrh predložený Komisiou po konzultáci[i] s poradným výborom. Návrh sa považuje za prijatý, ak ho Rada nezamietne jednoduchou väčšinou do jedného mesiaca po jeho predložení Komisiou. Rozšírenie nadobudne účinnosť odo dňa, v ktorý bola uložená registrácia v zmysle článku 14 odsek 5, alebo ku dňu, ku ktorému boli požadované záruky. Príslušné procesné ustanovenia tohto nariadenia, ktoré sa vzťahujú na začatie a vykonanie zisťovania sa uplatňujú podľa tohto článku.

…“

8 Podľa článku 14 ods. 5 základného nariadenia:

„Komisia môže po konzultácii s poradným výborom nariadiť colným úradom, aby podnikli vhodné kroky na registráciu dovozov, aby bolo možné opatrenia následne uplatniť na tieto dovozy od dátumu takejto registrácie. Registráciu dovozu je možné zaviesť na základe žiadosti výrobného odvetvia Spoločenstva, ktorá obsahuje dostatočné dôkazy na odôvodnenie takéhoto postupu. Registrácia sa zavedie prostredníctvom nariadenia, v ktorom sa stanoví účel takéhoto opatrenia a v prípade potreby odhadovaná čiastka prípadného budúceho záväzku. Registrácia dovozov sa nezavedie na dlhšie obdobie ako deväť mesiacov.“

9 Článok 18 tohto nariadenia stanovuje:

„1. V prípadoch, keď ktorákoľvek zainteresovaná strana odmietne prístup k potrebným informáciám alebo ich inak neposkytne v lehote stanovenej v tomto nariadení, prípadne významným spôsobom vytvára prekážky uskutočneniu zisťovania, predbežné alebo konečné zistenia, či už pozitívne alebo negatívne možno vypracovať na základe dostupných skutočností. …

…

6. Ak ktorákoľvek zainteresovaná strana nespolupracuje alebo spolupracuje len čiastočne, takže sa tým neposkytnú relevantné informácie, výsledok môže byť pre túto stranu menej priaznivý, ako by tomu bolo v prípade, ak by táto spolupracovala.“

Antidumpingové nariadenia týkajúce sa znovu nenaplniteľných plynových kamienkových vreckových zapaľovačov

10 V nadväznosti na sťažnosť, ktorá bola podaná Európskej komisii v priebehu roku 1989 zo strany Európskej federácie výrobcov zapaľovačov, bolo prijaté nariadenie Rady (ES) č. 3433/91 z 25. novembra 1991 o uložení konečného antidumpingového cla na dovozy znovu nenaplniteľných plynových kamienkových vreckových zapaľovačov pôvodom z Japonska, Čínskej ľudovej republiky, Kórejskej republiky a Thajska a definitívnom vyberaní dočasného cla (Ú. v. ES L 326, s. 1; Mim. vyd. 11/017, s. 292).

11 Podľa znenia článku 1 tohto nariadenia sa zaviedlo konečné antidumpingové clo na dovozy znovu nenaplniteľných plynových kamienkových vreckových zapaľovačov pôvodom okrem iného z Čínskej ľudovej republiky (ďalej len „ČĽR“).

12 Po prešetrovaní týkajúcom sa možného obchádzania antidumpingového cla bolo prijaté nariadenie Rady (ES) č. 192/1999 z 25. januára 1999, ktorým sa predlžuje platnosť konečného antidumpingového cla uloženého nariadením (EHS) č. 3433/91 na dovozy znovu nenaplniteľných plynových kamienkových vreckových zapaľovačov s pôvodom v Čínskej ľudovej republike, na dovozy určitých jed[n]orazovo naplniteľných vreckových kamienkových zapaľovačov s pôvodom v Čínskej ľudovej republik[e] alebo odoslaných alebo s pôvodom v Taiwane a na dovozy jednorazových zapaľovačov odoslaných alebo s pôvodom v Taiwane, a ktorým sa ukončuje konanie týkajúce sa dovozov jednorazových zapaľovačov odoslaných z Hongkongu a Macaa (Ú. v. ES L 22, s. 1; Mim. vyd. 11/030, s. 170).

13 Článok 1 tohto nariadenia zavádzal rozšírenie antidumpingového cla uloženého nariadením č. 3433/91 na dovozy nenaplniteľných plynových kamienkových vreckových zapaľovačov odoslaných z Taiwanu alebo s pôvodom v Taiwane a na dovozy určitých plynových naplniteľných vreckových kamienkových zapaľovačov s pôvodom v ČĽR alebo odoslaných z Taiwanu, prípadne s pôvodom v Taiwane.

14 Antidumpingové clo zavedené nariadením č. 3433/91 a rozšírené nariadením č. 192/1999 bolo ponechané v platnosti nariadením Rady (ES) č. 1824/2001 z 12. septembra 2001, ktorým sa ukladá konečné antidumpingové clo na dovoz znovu nenaplniteľných plynových kamienkových vreckových zapaľovačov s pôvodom v Čínskej ľudovej republike a odoslaných z Taiwanu alebo s pôvodom na Taiwane a na dovoz určitých znovu naplniteľných kamienkových vreckových zapaľovačov s pôvodom v Čínskej ľudovej republike a odoslaných z Taiwanu alebo s pôvodom na Taiwane (Ú. v. ES L 248, s. 1; Mim. vyd. 11/038, s. 143), ako aj nariadením Rady (ES) č. 1458/2007 z 10. decembra 2007, ktorým sa ukladá konečné antidumpingové clo na dovoz znovu nenaplniteľných plynových kamienkových vreckových zapaľovačov s pôvodom v Čínskej ľudovej republike a odoslaných z Taiwanu alebo s pôvodom na Taiwane a na dovoz niektorých znovu naplniteľných kamienkových vreckových zapaľovačov s pôvodom v Čínskej ľudovej republike a odoslaných z Taiwanu alebo s pôvodom na Taiwane (Ú. v. EÚ L 326, s. 1).

15 „Oznámením o blížiacom sa uplynutí platnosti určitých antidumpingových opatrení“, uverejneným 1. mája 2012 v *Úradnom vestníku Európskej únie* (Ú. v. EÚ C 127, s. 3), Komisia oznámila, že pokiaľ sa nezačne preskúmanie v súlade s postupom definovaným v článku 11 ods. 2 základného nariadenia, platnosť antidumpingových opatrení týkajúcich sa znovu nenaplniteľných plynových kamienkových vreckových zapaľovačov s pôvodom v ČĽR a odoslaných alebo s pôvodom z Taiwanu uplynie 13. decembra 2012. Keďže po uverejnení tohto oznámenia nebola podaná žiadna riadne odôvodnená žiadosť o preskúmanie, Komisia „Oznámením o uplynutí platnosti určitých antidumpingových opatrení“ uverejneným 12. decembra 2012 v *Úradnom vestníku Európskej únie* (Ú. v. EÚ C 382, s. 12) informovala o tom, že platnosť týchto antidumpingových opatrení skutočne uplynula 13. decembra 2012.

16 Medzičasom na základe článku 1 nariadenia Komisie (EÚ) č. 548/2012 z 25. júna 2012, ktorým sa začína prešetrovanie týkajúce sa možného obchádzania antidumpingových opatrení uložených nariadením Rady (ES) č. 1458/2007 na dovoz znovu nenaplniteľných plynových kamienkových vreckových zapaľovačov s pôvodom v Čínskej ľudovej republike prostredníctvom dovozu znovu nenaplniteľných plynových kamienkových vreckových zapaľovačov zasielaných z Vietnamu, ktoré majú alebo nemajú deklarovaný pôvod vo Vietname, a ktorým sa zavádza registrácia takého dovozu (Ú. v. EÚ L 165, s. 37), Komisia začala prešetrovanie s cieľom stanoviť, či pri dovoze znovu nenaplniteľných plynových kamienkových vreckových zapaľovačov, zasielaných z Vietnamu, do Únie, dochádza k obchádzaniu antidumpingových opatrení uložených nariadením č. 1458/2007.

17 Podľa znenia článku 2 tohto nariadenia, colné orgány členských štátov boli povinné prijať podľa článku 13 ods. 3 a článku 14 ods. 5 základného nariadenia náležité opatrenia na registráciu dovozov uvedených v článku 1 uvedeného nariadenia.

18 Sporné nariadenie bolo prijaté v nadväznosti na prešetrovanie začaté nariadením č. 548/2012, to sa týkalo obdobia od 1. apríla 2011 do 31. marca 2012, nazývaného „referenčné obdobie“ (ďalej len „RO“).

19 Odôvodnenia 28 až 30 a 36 sporného nariadenia, ktoré sa týkajú stupňa spolupráce vietnamských vyvážajúcich výrobcov, sú formulované takto:

„(28) Ako sa uvádza v odôvodnení 18, vyplnený dotazník predložilo sedem spoločností. Z predložených odpovedí vyplýva, že počas obdobia, za ktoré sa podáva správa, predstavoval celkový vykázaný objem zapaľovačov predaných do Únie viac ako 100 % celkového vykázaného objemu zapaľovačov dovezených do Únie podľa údajov z databázy Eurostatu Comext. Hoci informácie týkajúce sa objemu predaja, ktoré boli poskytnuté v dotazníku, nemožno považovať za spoľahlivé, ako sa uvádza v nasledujúcom odôvodnení 29, predsa len poukazujú na intenzívnu spoluprácu, ako aj na reprezentatívny charakter spoločností, ktoré sú predmetom prešetrovania.

(29) Počas overovacích návštev na mieste, ktoré sa uskutočnili v priestoroch siedmich vietnamských vyvážajúcich výrobcov, sa zistilo, že všetci predložili informácie, ktoré nemožno považovať za spoľahlivé na účely stanovenia záverov tohto prešetrovania. Konkrétne sa zistilo, že všetkých sedem spoločností uviedlo nesprávne údaje týkajúce sa objemu ich výroby, dovozu príslušných dielov zapaľovačov a celkového predaja. Z overovacích návštev okrem toho vyplynulo, že časť obchodnej činnosti týkajúcej sa výrobku, ktorý je predmetom prešetrovania, nebola zahrnutá do oficiálnych účtov a že niektoré montážne činnosti vykonávali neoficiálni subdodávatelia. Navyše množstvo dielov dovážaných z ČĽR nebolo deklarované, resp. bolo uvedené nesprávne a časť predaja nebola vykázaná v účtoch spoločností. V dôsledku uvedených skutočností nebolo možné spoľahlivo stanoviť najmä celkový objem výroby a celkový objem predaja príslušných spoločností alebo porovnať skutočné predajné ceny výrobku, ktorý je predmetom prešetrovania, a náklady na kľúčové vstupné suroviny, ako je plyn, s údajmi uvedenými v odpovediach na dotazník.

(30) Vzhľadom na okolnosti uvedené v odôvodnení 29 boli vyvážajúci výrobcovia informovaní o zámere vypracovať zistenia a závery na základe najlepších dostupných skutočností v súlade s článkom 18 základného nariadenia.…

…

(36) Vzhľadom na uvedené skutočnosti bolo pri stanovení záverov o dovoze znovu nenaplniteľných plynových kamienkových vreckových zapaľovačov z Vietnamu do Únie potrebné vychádzať z dostupných skutočností v súlade s článkom 18 ods. 1 základného nariadenia. V snahe zabrániť, aby neposkytnutie informácií zainteresovanými stranami nebolo prekážkou v procese prešetrovania, Komisia pri stanovení celkového objemu dovozu z Vietnamu do Únie nahradila neoveriteľné údaje predložené vietnamskými výrobcami inými dostupnými údajmi, ako sú údaje z databázy Eurostatu Comext, zatiaľ čo pri stanovení podielu čínskych dielov (pozri odôvodnenie 50) vychádzala z údajov o nákladoch uvedených v žiadosti.“

20 Odôvodnenie 37 tohto nariadenia, ktoré sa týka stupňa spolupráce čínskych vyvážajúcich výrobcov, uvádza:

„Zo strany čínskych vyvážajúcich výrobcov nedošlo k nadviazaniu žiadnej spolupráce. Z tohto dôvodu bolo pri stanovení záverov o dovoze príslušného výrobku do Únie a o vývoze znovu nenaplniteľných plynových kamienkových vreckových zapaľovačov z ČĽR do Vietnamu potrebné vychádzať z dostupných skutočností v súlade s článkom 18 ods. 1 základného nariadenia. Na stanovenie celkového vývozu z ČĽR do Vietnamu sa preto použili štatistické údaje databázy OSN Comtrade uvedené v žiadosti.“

21 Odôvodnenia 38 až 44 uvedeného nariadenia, týkajúce sa zmeny v štruktúre obchodu, stanovujú:

„2.4. Zmena v štruktúre obchodu

Dovoz znovu nenaplniteľných plynových kamienkových vreckových zapaľovačov do Únie

(38) Dovoz príslušného výrobku z ČĽR poklesol v roku 1991, keď boli príslušné opatrenia zavedené po prvýkrát. V dôsledku následných úprav a rozšírení týchto opatrení sa dovoz udržal na nízkej úrovni aj v rokoch 1995, 1999, 2001 a 2007.

(39) V období od 1. januára 2008 do 31. marca 2012 bol objem dovozu zapaľovačov z ČĽR relatívne stabilný, pričom v rokoch 2008 a 2009 predstavoval približne 50 miliónov kusov, v roku 2010 zase 70 miliónov kusov a v roku 2011 a počas obdobia, za ktoré sa podáva správa, 60 miliónov kusov. Týkal sa však len znovu naplniteľných modelov a piezoelektrických zapaľovačov, na ktoré sa príslušné opatrenia nevzťahovali.

(40) Dovoz výrobku, ktorý je predmetom prešetrovania, z Vietnamu sa v priebehu času zvýšil. Zatiaľ čo v roku 1997 sa tento výrobok z Vietnamu do Únie prakticky nedovážal, od roku 2007 došlo k prudkému nárastu objemu jeho dovozu.

(41) Počas obdobia, za ktoré sa podáva správa, predstavoval dovoz z Vietnamu 84 % celkového dovozu do Únie.

Dovoz znovu nenaplniteľných zapaľovačov z Vietnamu do Únie ako % celkového dovozu

	2008	2009	2010	2011	RO
Podiel na trhu	80 %	84 %	83 %	84 %	84 %

Zdroj: štatistické údaje uvedené v žiadosti.

Vývoz príslušných dielov zapaľovačov z ČĽR do Vietnamu

(42) Počas obdobia prešetrovania boli príslušné diely kamienkových zapaľovačov vyvážané z ČĽR do Vietnamu, ktorý je hlavným miestom určenia vývozu týchto dielov z ČĽR. Podľa štatistických údajov uvedených v žiadosti sa objem vývozu príslušných dielov zapaľovačov z ČĽR do Vietnamu od roku 1999 výrazne zvyšoval. Zatiaľ čo v roku 1999 predstavoval tento vývoz menej ako 3 % celkového vývozu, v roku 2010 sa Vietnam stal primárnym miestom určenia vývozu príslušných dielov zapaľovačov s podielom 26 % dovozu. Objem vývozu tak vzrástol z menej ako 50 miliónov kusov na 200 miliónov kusov hotových zapaľovačov.

Objem výroby znovu nenaplniteľných plynových kamienkových vreckových zapaľovačov vo Vietname

(43) Keďže informácie predložené vietnamskými výrobcami nebolo možné zohľadniť, k dispozícii neboli žiadne overiteľné údaje o možnom objeme skutočnej výroby znovu nenaplniteľných plynových kamienkových vreckových zapaľovačov.

2.5. Záver o zmene v štruktúre obchodu

(44) Celkový pokles vývozu z ČĽR do Únie a nárast vývozu z Vietnamu do Únie od roku 2007, ako aj výrazný nárast vývozu príslušných dielov zapaľovačov z ČĽR do Vietnamu od roku 1999 predstavovali zmenu v štruktúre obchodu medzi ČĽR a Vietnamom na jednej strane a Úniou na druhej strane.“

22 Článok 1 toho istého nariadenia stanovuje:

„1. Konečné antidumpingové clo uložené článkom 1 ods. 2 nariadenia [č. 1458/2007] na dovoz znovu nenaplniteľných plynových kamienkových vreckových zapaľovačov s pôvodom v Čínskej ľudovej republike sa týmto rozširuje na dovoz znovu nenaplniteľných plynových kamienkových vreckových zapaľovačov odosielaných z Vietnamu, bez ohľadu na to, či majú vo Vietname deklarovaný pôvod, v súčasnosti zatriedených pod číselný znak KN ex 96131000.

2. Clo rozšírené na základe odseku 1 tohto článku sa vyberá za dovoz odosielaný z Vietnamu v období od 27. júna 2012 do 13. decembra 2012, bez ohľadu na to, či má vo Vietname deklarovaný pôvod, a ktorý je registrovaný v súlade s článkom 2 nariadenia [č. 548/2012] a v súlade s článkom 13 ods. 3 a článkom 14 ods. 5 [základného nariadenia].

…“

Spor vo veci samej a prejudiciálne otázky

23 Medzinárodná prepravná spoločnosť APEX uviedla v období od augusta do decembra 2012 do voľného obehu v Únii 4 024 080 kusov znovu nenaplniteľných plynových kamienkových vreckových zapaľovačov odoslaných z Vietnamu.

24 Platobným výmerom z 26. marca 2013 Hlavný colný úrad Hamburg-mesto uložil spoločnosti APEX, z dôvodu tohto uvedenia do voľného obehu, povinnosť zaplatiť antidumpingové clo vo výške 261 565,20 eura na základe sporného nariadenia.

25 Dňa 15. apríla 2013 podala APEX proti tomuto platobnému výmeru námietku. Po tom čo Hlavný colný úrad Hamburg-mesto túto námietku zamietol rozhodnutím z 5. júna 2013, APEX podala 5. júla 2013 žalobu na Finanzgericht Hamburg (Finančný súd Hamburg).

26 Po prvé tento súd vyjadril pochybnosti o možnosti, ktorou by disponovala Rada, rozšíriť antidumpingové clo uložené nariadením č. 1458/2007, pretože toto nariadenie v deň prijatia sporného nariadenia už nebolo účinné. Zo znenia článku 13 ods. 1 základného nariadenia, najmä z výrazu „keď dochádza k obchádzaniu platných opatrení“ totiž vyplýva, že antidumpingové opatrenia možno rozšíriť len vtedy, ak sú platné, a teda ak ešte neuplynula ich platnosť. Systematika a účel antidumpingových opatrení tiež nasvedčuje v prospech tohto výkladu. Uloženie antidumpingových ciel nepredstavuje sankciu za predchádzajúce správanie, ale obranné a ochranné opatrenie proti nekalej hospodárskej súťaži vyplývajúcej z dumpingových praktík, ktoré má zabrániť budúcim dumpingovým dovozom, resp. ich zmeniť na hospodársky neatraktívne.

27 Finanzgericht Hamburg (Finančný súd Hamburg) napriek tomu pripúšťa, že slovné spojenie „keď dochádza k obchádzaniu platných opatrení“ by sa mohlo chápať aj tak, že sa týka obdobia uplatňovania rozšírenia antidumpingového cla a nie dátumu prijatia nariadenia rozširujúceho toto antidumpingové clo. Uvedený súd v tejto súvislosti zdôrazňuje, že článok 13 ods. 3 šiesta veta základného nariadenia výslovne upravuje spätné rozšírenie antidumpingového cla od okamihu, keď bola uložená registrácia dovozov v zmysle článku 14 ods. 5 uvedeného nariadenia. Okrem toho Finanzgericht Hamburg (Finančný súd Hamburg) uviedol, že podľa účelu a systematiky uvedeného nariadenia, nariadenie, ktoré sa týka rozšírenia antidumpingových opatrení, má za jediný cieľ zabezpečiť ich účinnosť a predísť tomu, aby dochádzalo k ich obchádzaniu. Také nariadenie má preto vo vzťahu k prvotným antidumpingovým opatreniam iba podpornú povahu, čo by mohlo znamenať, že článok 13 základného nariadenia neobsahuje konečný termín pre prijatie nariadenia upravujúceho rozšírenie antidumpingového cla, čím by sa zároveň mohlo vysvetliť, že úprava uvedená v článku 13 nariadenia (ES) č. 1225/2009 neobsahuje nijaký okamih, dokedy možno prijať nariadenie na rozšírenie antidumpingového cla.

28 Po druhé Finanzgericht Hamburg (Finančný súd Hamburg) zastáva názor, že je málo pravdepodobné, že by boli v danom prípade splnené podmienky týkajúce sa existencie obchádzania uvedené v článku 13 ods. 1 a ods. 2 písm. a) základného nariadenia.

29 Po prvé zmena v štruktúre obchodu medzi dotknutými tretími krajinami, a to ČĽR a Vietnamom na jednej strane a Úniou na strane druhej, uvedená v článku 13 ods. 1 tretej vete základného nariadenia, nebola preukázaná. Číselné údaje týkajúce sa dovozov predmetného výrobku s pôvodom v ČĽR neboli dostatočne presné, alebo pokiaľ ide o údaje uvedené v odôvodnení 39 sporného nariadenia, boli irelevantné. Navyše údaje týkajúce sa dovozov s pôvodom vo Vietname, uvádzané v odôvodnení 40 tohto nariadenia, nepokrývali ani rok 2007, ani neskoršie roky a mohli byť porovnané s vývojom uvádzaným v odôvodnení 42 predmetného nariadenia, týkajúcim sa vývozu dielov zapaľovačov z ČĽR do Vietnamu, iba neúplne.

30 Navyše existoval časový odstup medzi poklesom dovozov predmetného výrobku s pôvodom v ČĽR v priebehu roku 1991, zvýšením vývozov dielov zapaľovačov z ČĽR do Vietnamu od roku 1999 a zvýšením dovozov predmetného výrobku s pôvodom vo Vietname do Únie počas roku 2007. Finanzgericht Hamburg (Finančný súd Hamburg) spresňuje, že si je vedomý, že článok 13 ods. 1 základného nariadenia neobsahuje prechodné ustanovenia týkajúce sa zmeny v štruktúre obchodu. Napriek tomu zastáva názor, že je potrebné osobitné vysvetlenie, ak štruktúra obchodu medzi tretími krajinami a Úniou bola zmenená až mnoho rokov po tom, čo boli antidumpingové opatrenia zavedené.

31 Okrem toho sporné nariadenie neuvádza prečo nárastu dovozov predmetného výrobku s pôvodom vo Vietname bezprostredne nepredchádzal nárast vývozov dielov zapaľovačov z ČĽR do Vietnamu, ani či nárast dovozu zapaľovačov z Vietnamu od roku 2007 korešponduje s poklesom dovozu zapaľovačov z Číny v porovnateľnej výške.

32 Po druhé vnútroštátny súd má pochybnosti, či sú splnené podmienky článku 13 ods. 2 písm. a) základného nariadenia. Na jednej strane montážne činnosti sporné v konaní vo veci samej nemohli „začа[ť] alebo podstatne vzrás[ť] od začatia antidumpingového zisťovania alebo tesne pred jeho začatím“. Na druhej strane je málo pravdepodobné, že tieto operácie nemali dostatočné odôvodnenie alebo iné hospodárske odôvodnenie, než obchádzať antidumpingové opatrenia zavedené nariadením č. 1458/2007. Uvedené operácie mohli byť odôvodnené najmä úvahami týkajúcimi sa nízkej ceny pracovnej sily.

33 Za týchto okolností Finanzgericht Hamburg (Finančný súd Hamburg) rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru tieto prejudiciálne otázky:

„1. Je sporné nariadenie neplatné, pretože v čase jeho prijatia už uplynula platnosť antidumpingového cla, ktoré sa zaviedlo nariadením č. 1458/2007 a ktorého rozšírenie sa malo nariadiť?

2. V prípade zápornej odpovede na prvú otázku, je sporné nariadenie neplatné, pretože v zmysle článku 13 ods. 1 základného nariadenia nemožno konštatovať obchádzanie opatrenia uloženého nariadením č. 1458/2007?“ **O prejudiciálnych otázkach**

O prvej otázke

34 Svojimi prejudiciálnymi otázkami, ktoré treba skúmať spoločne, sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či je sporné nariadenie neplatné, keďže na jednej strane bolo prijaté, keď už nariadenie č. 1458/2007 nebolo platné a na druhej strane Rada z právneho hľadiska dostatočne nepreukázala existenciu obchádzania v zmysle článku 13 ods. 1 základného nariadenia.

Úvodné pripomienky

35 Treba poznamenať, že v písomných pripomienkach, ktoré predložila Súdnemu dvoru, APEX uplatňovala dôvod neplatnosti sporného nariadenia, ktorý vnútroštátny súd v návrhu na začatie prejudiciálneho konania neuviedol. APEX uviedla, že od jesene 2012 bolo jasné, že opatrenia zavedené nariadením č. 1458/2007 neboli predĺžené, pretože dovozy predmetného výrobku s pôvodom v ČĽR už viac nepredstavovali žiadne nebezpečenstvo dumpingu. V tomto kontexte podľa APEX nápravné účinky predmetného antidumpingového cla nebolo možné považovať za poškodené v zmysle článku 13 ods. 1 základného nariadenia.

36 Podľa ustálenej judikatúry Súdneho dvora konanie upravené článkom 267 ZFEÚ vychádza z jasného rozdelenia úloh medzi vnútroštátnymi súdmi a Súdnym dvorom tak, že výlučne vnútroštátnemu súdu, ktorý vec prejednáva a musí prevziať zodpovednosť za rozhodnutie sporu, prináleží, aby s prihliadnutím

na osobitosti veci posúdil potrebu rozhodnutia o prejudiciálnej otázke pre vydanie svojho rozhodnutia, ako aj relevantnosť otázok, ktoré položí Súdnemu dvoru (rozsudok Simon, Evers & Co., C-21/13, EU:C:2014:2154, bod 26).

37 Z ustálenej judikatúry Súdneho dvora takisto vyplýva, že článok 267 ZFEÚ nepredstavuje procesný prostriedok, ktorý majú k dispozícii účastníci sporu prebiehajúceho pred vnútroštátnym súdom, takže Súdny dvor nemôže byť povinný posúdiť platnosť práva Únie len z dôvodu, že túto otázku pred ním položil jeden z týchto účastníkov konania vo svojich písomných pripomienkach (pozri rozsudok Simon, Evers & Co., C-21/13, EU:C:2014:2154, bod 27, ako aj citovanú judikatúru).

38 Za týchto podmienok nie je potrebné rozšíriť preskúmanie platnosti sporných nariadení z hľadiska dôvodov, ktoré vnútroštátny súd neuvádza.

O dôvode neplatnosti založenom na skutočnosti, že sporné nariadenie bolo prijaté, keď už nariadenie č. 1458/2007 nebolo platné

39 Vnútroštátny súd v prvom rade zvažuje neplatnosť sporného nariadenia, ktoré rozšírilo antidumpingové opatrenia zavedené nariadením č. 1458/2007 po ukončení prešetrovania týkajúceho sa prípadného obchádzania v zmysle článku 13 základného nariadenia, keďže bolo prijaté, keď už nariadenie č. 1458/2007 nebolo platné a zaviedlo výlučne retroaktívne vyberanie rozšíreného antidumpingového cla, ktoré sa týkalo obdobia od dátumu zavedenia povinnej registrácie dovozov do dátumu uplynutia platnosti uvedených opatrení.

40 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že článok 13 základného nariadenia uvádza možnosť inštitúcií Únie, ak skonštatujú, že antidumpingové opatrenia sa obchádzajú, rozšíriť tieto opatrenia na dovozy podobných výrobkov, mierne upravených alebo neupravených, z tretích krajín odlišných od krajín, ktoré podliehajú uvedeným opatreniam.

41 Na účely preskúmania prvého dôvodu neplatnosti uvádzaného vnútroštátnym súdom treba určiť, či článok 13 základného nariadenia umožňuje prijatie rozhodnutia o rozšírení antidumpingových opatrení, ak uplynula platnosť týchto opatrení.

42 Podľa ustálenej judikatúry Súdneho dvora je pri určení rozsahu ustanovenia práva Únie, v prejednávanom prípade článku 13 základného nariadenia, potrebné súčasne zohľadniť jeho znenie, kontext a jeho ciele (rozsudok Angerer, C-477/13, EU:C:2015:239, bod 26 a citovaná judikatúra).

43 Pokiaľ ide o znenie článku 13 základného nariadenia, treba poznamenať, že okrem povinnosti ukončiť zisťovanie v lehote deviatich mesiacov od dátumu jeho začatia, tento článok neobsahuje žiadny údaj, pokiaľ ide o moment, kedy treba prijať prípadné rozhodnutie o rozšírení antidumpingových opatrení.

44 Je pravda, že podľa znenia článku 13 ods. 1 prvej vety základného nariadenia antidumpingové clá možno rozšíriť, „keď dochádza k obchádzaniu platných opatrení“. Táto veta však má za cieľ vymedziť predpoklady, za ktorých možno prijať rozhodnutie o rozšírení antidumpingových ciel. Nemožno sa teda domnievať, že odkazujúc na „platné opatrenia“ normotvorca zamýšľal zaujať stanovisko k momentu, kedy takéto rozhodnutie o rozšírení treba prijať a tým zakázať jeho prijatie, ak uplynula platnosť antidumpingových opatrení, ktoré sú predmetom obchádzania.

45 Naopak odkaz na „platné opatrenia“ uvedený v článku 13 ods. 1 základného nariadenia predpokladá, že obdobie uplatňovania rozšírených antidumpingových opatrení nemôže presahovať obdobie, počas ktorého sú antidumpingové opatrenia, ktoré sa rozširujú, platné.

46 Z toho vyplýva, ako to uviedol generálny advokát v bode 31 svojich návrhov, že analýza znenia článku 13 základného nariadenia neumožňuje vylúčiť možnosť prijať nariadenie týkajúce sa rozšírenia antidumpingových opatrení, platnosť ktorých už uplynula.

47 Analýza kontextu, do ktorého patrí článok 13 základného nariadenia, ako aj cieľov tohto článku a všeobecnejšie tohto nariadenia, potvrdzuje, že nariadenie rozširujúce antidumpingové opatrenia môže byť prijaté po uplynutí platnosti týchto opatrení, hoci opatrenia môžu byť rozšírené iba na obdobie predchádzajúce tomuto rozšíreniu, takže rozšírené opatrenia majú výlučne retroaktívnu povahu.

48 Po prvé v tejto súvislosti treba poznamenať, že hoci článok 10 ods. 1 základného nariadenia zakotvuje zásadu zákazu retroaktivity antidumpingových opatrení, keďže tieto v zásade možno uplatňovať iba na výrobky prepustené do voľného obehu po dátume, ku ktorému sa nariadenie, ktoré ich zaviedlo, stalo platným, viacero ustanovení základného nariadenia sa od tejto zásady odchyľuje. Tieto ustanovenia totiž umožňujú uplatňovanie antidumpingových opatrení na výrobky prepustené do voľného obehu pred nadobudnutím platnosti nariadenia, ktorým boli zavedené, pod podmienkou, že predmetné dovozy boli registrované v súlade s článkom 14 ods. 5 základného nariadenia.

49 Konkrétne, pokiaľ ide o pravidlá týkajúce sa obchádzania, článok 13 ods. 3 druhá veta základného nariadenia stanovuje, že začatie zisťovania sa uskutoční prostredníctvom nariadenia Komisie, ktoré môže tiež nariadiť colným orgánom, aby dovozy podrobili registrácii v súlade s článkom 14 odsek 5 tohto nariadenia, alebo aby požadovali záruky. Článok 13 ods. 3 šiesta veta tohto nariadenia uvádza, že rozšírenie antidumpingových opatrení nadobudne účinnosť odo dňa, v ktorý bola uložená registrácia v zmysle článku 14 odsek 5 uvedeného nariadenia. Retroaktívny výber antidumpingových ciel, ktoré boli rozšírené nariadením o rozšírení prijatým na základe článku 13 toho istého nariadenia, je teda umožnený ním samotným.

50 Po druhé podľa judikatúry Súdneho dvora z odôvodnenia 19 a článku 13 základného nariadenia vyplýva, že jediným cieľom nariadenia, ktorým sa rozširuje antidumpingové clo, je zabezpečiť jeho účinnosť a zabrániť tomu, aby sa obchádzalo. Okrem toho povinnosť registrácie dotknutých dovozov v osobitnom rámci takého obchádzania je rovnako zameraná na účinnosť rozšírených konečných opatrení, keďže umožňuje spätné uloženie cla s cieľom vyhnúť sa tomu, aby sa konečným opatreniam, ktoré treba uplatniť, odobral ich potrebný účinok (rozsudok Paltrade, C-667/11, EU:C:2013:368, body 28 a 29).

51 Ako to poznamenal generálny advokát v bode 36 svojich návrhov, cieľ účinnosti, ktorý sledujú opatrenia na zamedzenie obchádzania, by bol ohrozený, ak by sa konštatovalo, že nariadenie, ktorým sa rozširujú antidumpingové opatrenia, nemožno prijať po uplynutí platnosti týchto opatrení. Totiž, ak by bolo nemožné prijať také nariadenie po tomto uplynutí platnosti, ochrana nápravného účinku antidumpingových opatrení prostredníctvom postupu uvedeného v článku 13 základného nariadenia by mohla byť ohrozená dovozmi vykonanými počas obdobia vyšetrovania týkajúceho sa obchádzania. V praxi by to viedlo k nemožnosti zabezpečiť potrebný účinok antidumpingových opatrení až do konca ich obdobia uplatňovania, ktoré je podľa článku 11 ods. 2 tohto nariadenia v zásade päť rokov.

52 Navyše, ako uviedol generálny advokát v bode 55 svojich návrhov, predpoklad, že nariadenie o rozšírení antidumpingových opatrení podľa článku 13 ods. 3 základného nariadenia nemožno prijať po uplynutí platnosti týchto opatrení, by Komisii prípadne ukladalo ukončiť svoje prešetrovanie v lehote kratšej než lehota deviatich mesiacov uvádzaná týmto ustanovením. Takáto úvaha by rovnako mala za dôsledok umožnenie prijatia takého nariadenia bezprostredne pred uplynutím platnosti opatrení, ktoré rozširuje, ale zakázať to bezprostredne po tomto uplynutí platnosti, bez akéhokoľvek právneho alebo logického odôvodnenia.

53 Po tretie treba poznamenať, že Súdny dvor rozhodol, že opatrenie, ktorým sa rozširuje konečné antidumpingové clo, má iba podpornú povahu vo vzťahu k prvotnému aktu ukladajúcemu toto clo (rozsudok Paltrade, C-667/11, EU:C:2013:368, bod 28).

54 Hoci z tohto konštatovania vyplýva, že rozšírené opatrenia nemôžu prežiť uplynutie platnosti opatrení, ktoré rozširujú, zo spojenia, ktoré spája jedny a druhé, nemožno vyvodiť, že rozhodnutie zaviesť rozšírené opatrenia sa musí prijať pred uplynutím platnosti rozširovaných opatrení.

55 Vzhľadom na vyššie uvedenú analýzu treba konštatovať, že článok 13 základného nariadenia nebráni prijatiu nariadenia o rozšírení antidumpingových opatrení, keď tieto opatrenia už nie sú platné, pod podmienkou na jednej strane, že rozšírenie sa týka výlučne obdobia predchádzajúceho uplynutiu platnosti týchto opatrení, a na druhej strane, že bola nariadená registrácia predmetných dovozov v súlade s článkom 13 ods. 3 a článkom 14 ods. 5 základného nariadenia, alebo prípadne, že sa požadovali záruky v čase začatia prešetrovania obchádzania s cieľom umožniť retroaktívne uplatnenie rozšírených opatrení od dátumu tejto registrácie.

56 V konaní vo veci samej je nesporné, že doba platnosti antidumpingových opatrení zavedených nariadením č. 1458/2007 uplynula 13. decembra 2012, zatiaľ čo sporné nariadenie, ktorým boli tieto opatrenia rozšírené na dovozy odosielané z Vietnamu, bolo prijaté až 18. marca 2013. Je však nesporné, že od 25. júna 2012 Komisia nariadením č. 548/2012 začala prešetrovanie s cieľom určiť, či tieto dovozy obchádzajú uvedené opatrenia a uložila colným orgánom prijať náležité opatrenia na registráciu týchto dovozov.

57 Okrem toho článok 1 ods. 2 sporného nariadenia obmedzil výber takto rozšíreného cla len na dovozy odosielané z Vietnamu medzi 27. júnom 2012, dátumom nadobudnutia platnosti nariadenia č. 548/2012, a 13. decembrom 2012, dátumom uplynutia platnosti antidumpingových opatrení zavedených nariadením č. 1458/2007.

58 Za týchto okolností treba vzhľadom na úvahy uvedené v bode 55 tohto rozsudku konštatovať, že prijatím sporného nariadenia k dátumu, keď uplynula platnosť antidumpingových opatrení zavedených nariadením č. 1458/2007, Rada neporušila požiadavky, ktoré vyplývajú z článku 13 základného nariadenia, keďže na jednej strane rozšírenie týchto antidumpingových opatrení sa týkalo výlučne obdobia predchádzajúceho uplynutiu ich platnosti a, na druhej strane, k dátumu začatia prešetrovania obchádzania bola nariadená registrácia predmetných dovozov podľa článku 13 ods. 3 a článku 14 ods. 5 tohto nariadenia s cieľom umožniť retroaktívne uplatnenie rozšírených opatrení.

59 Preto okolnosť, že sporné nariadenie bolo prijaté, keď už nariadenie č. 1458/2007 nebolo platné, nemôže mať za následok jeho neplatnosť.

O dôvode neplatnosti založenom na skutočnosti, že existencia obchádzania nebola z právneho hľadiska dostatočne preukázaná

60 Vnútroštátny súd na druhom mieste poukazuje na neplatnosť sporného nariadenia, keďže Rada z právneho hľadiska nedostatočne preukázala existenciu obchádzania v zmysle článku 13 ods. 1 základného nariadenia, keďže jednak nepreukázala zmenu v štruktúre obchodu a jednak existenciu montážnych činností, ktoré začali alebo podstatne vzrástli od začatia antidumpingového zisťovania alebo tesne pred jeho začatím a ktoré nemali iné hospodárske odôvodnenie, než obchádzať antidumpingové opatrenia zavedené nariadením č. 1458/2007.

61 Treba pripomenúť, že Súdny dvor v oblasti spoločnej obchodnej politiky a osobitne v oblasti ochranných obchodných opatrení rozhodol, že inštitúcie Únie disponujú širokou mierou voľnej úvahy z dôvodu zložitosti hospodárskych, politických a právnych situácií, ktoré musia preskúmať. Súdne preskúmanie takého posúdenia sa musí obmedziť na overenie toho, či boli dodržané príslušné procesné

pravidlá, či skutočnosti, na ktorých je založená voľba, boli správne zistené a či nedošlo k zjavne nesprávnemu posúdeniu uvedených skutočností alebo k zneužitiu právomoci (pozri rozsudok Simon, Evers & Co., C-21/13, EU:C:2014:2154, bod 29, ako aj citovanú judikatúru).

62 Pokiaľ ide konkrétnejšie o obchádzanie antidumpingových opatrení, článok 13 ods. 1 základného nariadenia uvádza, že obchádzanie predstavuje zmenu v štruktúre obchodu medzi tretími krajinami a Úniou, ktorá vychádza z praxe, postupov alebo činností, pre ktorú neexistuje iná náležitá príčina alebo hospodárske odôvodnenie okrem uloženia cla, a keď sú k dispozícii dôkazy o ujme alebo o oslabovaní nápravných účinkov cla v súvislosti s cenami a/alebo množstvami podobných výrobkov.

63 Podľa článku 13 ods. 3 tohto nariadenia Komisii prislúcha, aby na základe dôkazov, z ktorých na prvý pohľad vyplývajú praktiky obchádzania, začala prešetrovanie. Ak skutočnosti, ktoré boli preukázané počas tohto prešetrovania umožňujú vyvodiť záver o existencii takéhoto obchádzania, Komisia navrhne Rade, aby antidumpingové opatrenia rozšírila (rozsudok Simon, Evers & Co., C-21/13, EU:C:2014:2154, bod 31).

64 Nijaké ustanovenie základného nariadenia však Komisii v rámci prešetrovania týkajúceho sa existencie obchádzania nepriznáva právomoc prinútiť výrobcov alebo dovozcov, ktorých sa podnet týka, aby sa zúčastnili na prešetrovaní alebo predložili informácie. Komisia je teda pri získavaní potrebných informácií závislá od dobrovoľnej spolupráce zainteresovaných strán (rozsudok Simon, Evers & Co., C-21/13, EU:C:2014:2154, bod 32).

65 Práve z toho dôvodu normotvorca Únie stanovil v článku 18 ods. 1 základného nariadenia, že v prípadoch, keď ktorákoľvek zo zainteresovaných strán odmietne prístup k potrebným informáciám alebo ich inak neposkytne, prípadne významným spôsobom vytvára prekážky uskutočneniu prešetrovania, predbežné alebo konečné zistenia, či už pozitívne alebo negatívne, možno vypracovať na základe dostupných údajov (rozsudok Simon, Evers & Co., C-21/13, EU:C:2014:2154, bod 33).

66 Navyše článok 18 ods. 6 toho istého nariadenia spresňuje, že ak ktorákoľvek zainteresovaná strana nespolupracuje alebo spolupracuje len čiastočne, takže sa tým neposkytnú relevantné informácie, výsledok môže byť pre túto stranu menej priaznivý, ako by to bolo v prípade, ak by spolupracovala (rozsudok Simon, Evers & Co., C-21/13, EU:C:2014:2154, bod 34).

67 Aj keď je pravda, že základné nariadenie a konkrétne jeho článok 13 ods. 3 stanovuje zásadu, podľa ktorej dôkazné bremeno v súvislosti s obchádzaním nesú inštitúcie Únie, nič to nemení na tom, že cieľom článku 18 ods. 1 a 6 základného nariadenia, ktorý stanovuje, že v prípade nespolupráce zainteresovaných strán môžu tieto inštitúcie pri záveroch prešetrovania o existencii obchádzania vychádzať z dostupných údajov a že stranám, ktoré nespolupracovali, hrozí riziko, že sa budú nachádzať v menej výhodnej situácii, je výrazne uľahčiť uvedené bremeno (rozsudok Simon, Evers & Co., C-21/13, EU:C:2014:2154, bod 35).

68 Z článku 18 základného nariadenia nepochybne vyplýva, že normotvorca Únie nemal v úmysle zaviesť právnu domnienku, ktorá by umožňovala z odmietnutia spolupráce zainteresovaných alebo dotknutých strán priamo vyvodiť existenciu obchádzania a oslobodila by inštitúcie Únie od akejkoľvek dôkazného bremena. Vzhľadom však na možnosť vyvodiť závery, dokonca aj konečné, na základe dostupných údajov a na možnosť pristupovať k strane, ktorá nespolupracuje alebo spolupracuje iba čiastočne, menej priaznivo ako v prípade jej spolupráce, je však rovnako zjavné, že inštitúcie Únie môžu pri vyvodení záveru o existencii obchádzania v zmysle článku 13 ods. 1 základného nariadenia vychádzať zo súboru súhlasných nepriamych dôkazov (rozsudok Simon, Evers & Co., C-21/13, EU:C:2014:2154, bod 36).

69 Akékoľvek iné riešenie by mohlo ohroziť účinnosť opatrení na ochranu obchodu v Únii vždy, keď inštitúcie Únie čelia odmietnutiu spolupráce v rámci prešetrovania, ktorého cieľom je preukázať obchádzanie (rozsudok Simon, Evers & Co., C-21/13, EU:C:2014:2154, bod 37).

70 Druhý dôvod neplatnosti uvádzaný vnútroštátnym súdom preto treba skúmať s prihliadnutím na tieto úvahy.

71 V tejto súvislosti z odôvodnení 28 až 36 sporného nariadenia vyplýva, že sedem vietnamských vyvážajúcich výrobcov spolupracovalo na prešetrovaní obchádzania, ktorého sa týka konanie vo veci samej. Komisia však počas overovacích návštev, ktoré sa uskutočnili v priestoroch týchto vyvážajúcich výrobcov, konštatovala, že informácie, ktoré jej boli predložené, nemožno považovať za spoľahlivé. Okrem toho podľa odôvodnenia 37 tohto nariadenia čínski vyvážajúci výrobcovia nespolupracovali.

72 Závery o dovozoch znovu nenaplniteľných plynových kamienkových vreckových zapaľovačov s pôvodom z Vietnamu a ČĽR do Únie, ako aj závery týkajúce sa vývozov dielov zapaľovačov z ČĽR do Vietnamu sa preto museli stanoviť v súlade s článkom 18 ods. 1 základného nariadenia. Na tento účel Komisia vychádzala najmä z údajov Eurostatu Comext, zo štatistík Organizácie Spojených národov Comtrade uvedených v žiadosti, ktorá viedla k začatiu prešetrovania obchádzania, ako aj z iných údajov uvádzaných v tejto žiadosti.

73 Tieto informácie umožnili Komisii, ktorá viedla prešetrovanie, na základe ktorého bolo prijaté sporné nariadenie a Rade, ktorá toto nariadenie prijala, určiť po prvé, ako vyplýva z odôvodnenia 38 sporného nariadenia, že dovoz príslušného výrobku z ČĽR poklesol v roku 1991, keď boli antidumpingové opatrenia zavedené po prvýkrát a odvtedy sa udržal na nízkej úrovni. Po druhé v odôvodneniach 40 a 41 tohto nariadenia sa uvádzala skutočnosť, že objem dovozov predmetného výrobku z Vietnamu do Únie sa od roku 2007 prudko zvýšil a že tieto dovozy, ktoré predstavovali 80 % celkových dovozov tohto výrobku do Únie v priebehu roku 2008, dosiahli počas RO 84 % týchto celkových dovozov. Po tretie v odôvodnení 42 uvedeného nariadenia bolo uvedené, že vývozy dielov zapaľovačov z ČĽR do Vietnamu sa od roku 1999 výrazne zvýšili a že v roku 2010 predstavovali 26 % celkových vývozov dielov zapaľovačov z ČĽR.

74 Na tomto základe sa v odôvodnení 44 sporného nariadenia prijal záver, že celkový pokles vývozu z ČĽR do Únie a nárast vývozu z Vietnamu do Únie od roku 2007, ako aj výrazný nárast vývozu príslušných dielov zapaľovačov z ČĽR do Vietnamu od roku 1999 predstavovali zmenu v štruktúre obchodu medzi ČĽR a Vietnamom na jednej strane a Úniou na druhej strane.

75 Hoci sporné nariadenie uvádza, že objem dovozov predmetného výrobku s pôvodom v ČĽR do Únie bol v priebehu roku 2007 nízky a že objem dovozov tohto výrobku s pôvodom vo Vietname do Únie sa značne zvýšil od toho istého roka, z tohto nariadenia naopak vyplýva, že vývozy dielov zapaľovačov z ČĽR do Vietnamu sa zvýšili od roku 1999.

76 Z toho vyplýva, že nemožno prijať záver o existencii spojenia medzi zvýšením vývozov dielov zapaľovačov z ČĽR do Vietnamu na jednej strane, a zvýšením dovozov predmetného výrobku s pôvodom vo Vietname do Únie.

77 Za týchto okolností nemožno konštatovať, že Rada a Komisia vychádzali zo súboru dostatočne súhlasných nepriamych dôkazov v zmysle judikatúry citovanej v bode 72 tohto rozsudku, ktoré by im umožnili prijať záver o existencii obchádzania v zmysle článku 13 ods. 1 základného nariadenia.

78 Vzhľadom na vyššie uvedené úvahy treba na prejudiciálne otázky odpovedať, že sporné nariadenie je neplatné.

O trovách

79 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdnym dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (štvrtá komora) rozhodol takto:

Vykonávacie nariadenie Rady (EÚ) č. 260/2013 z 18. marca 2013, ktorým sa konečné antidumpingové clo uložené nariadením (ES) č. 1458/2007 na dovoz znovu nenaplniteľných plynových kamienkových vreckových zapaľovačov s pôvodom v Čínskej ľudovej republike rozširuje na dovoz znovu nenaplniteľných plynových kamienkových vreckových zapaľovačov odosielaných z Vietnamskej socialistickej republiky, bez ohľadu na to, či majú vo Vietnamskej socialistickej republike deklarovaný pôvod je neplatné.

Podpisy